

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 251

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σοφοκλέους, ὅπου τέως ἦν ὁ Ἄρειος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Δεκεμβρίου 1883.

ANEMOMAZOMATA

Συνήθως τὰ δραστικώτατα δηλητήρια παρέχονται εἰς ἐλαχίστας καὶ συχνὰς δόσεις. Τοῦτο πράττει καὶ ἡ κυβέρνησις μὲ τὸ πολιτικὸν τῆς ζήτημα, παρέχουσα δόσιν ἐλαχίστην καθ' ἐκάστην εἰς τὸ δημόσιον.

Ἀξιοσημείωτον δὲ ὅτι ἡ ἑβδομὰς ὅλη τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς ἐκυλίσθη ἐντὸς τοῦ ζητήματος τῆς Κωπαΐδος. Εἶνε προωρισμένον, ὡς βλέπετε, διὰ τὴν παροῦσαν Βουλὴν νὰ μεταπίπτῃ ἀπὸ τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐκφράσεων τοῦ Στεφανίδου εἰς τὸν βόρρον τῆς Κωπαΐδος.

Ὅλοι οἱ ἐξωμόσαντες ἀπὸ τῆς ὀρθοδόξου εἰς τὴν καθολικὴν θρησκείαν, προεξάρχοντος τοῦ Λέοντος Ἀλλατίου, ἐδημοσίευσαν ἀπολογίαν τοῦ Παπισμοῦ· ὅλοι οἱ ἐξωμόσαντες ἀπὸ τὸ Κουμουνορικὸν κόμμα εἰς τὸ Τρικουπικόν, ἔκριναν εὐλογον νὰ ἀπαγγείλῃσιν ἀπὸ τοῦ βήματος ἀπολογίαν τοῦ Τρικουπισμοῦ.

Ἀπέκτησε δὲ τοιοῦτοτρόπως ὁ Τρικούκης μεταξὺ τῶν παλαιῶν οἰῶν καὶ ἀγίων ὁπαδῶν του καὶ ἀπολογητάς. Μάρτυρα ὅμως δὲν ἔχει κανένα πλὴν τοῦ κ. Τσιθανοπούλου, ὅστις ὅμως ἐμαρτύρησε πέρυσι κατὰ τὸν καταδιωγμὸν τοῦ Καραλῆ Δερβέν ὑπὸ ἄλλην θρησκείαν.

Ἡ Πρωτὶα χαρακτηρίζει τὴν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἀποκαλυφθεῖσαν ὑπόθεσιν τῆς Κωπαΐδος ὡς κλοπὴν, μετὰ ἢ ἀνευ χρηματοφυλακίου, ὡς μεταφράζει ἡ Παλιγγενεσία τὴν ἐκ τῆς γλώσσης τοῦ Ἀστυνομικοῦ δελτίου γνωστὴν μέθοδον τοῦ πορτοφολίου. Ἡμεῖς ὅμως νομίζομεν ὅτι ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος

ὑπόθεσις εἶνε κλοπὴ διὰ τῆς μεθόδου τοῦ χαρτοφυλακίου

Τὰς ἡμέρας αὐτὰς παρατηρήθησαν ἐκφορτονόμενα πρὸ τῆς θύρας τοῦ κ. Σκουλούδη πολλὰ κάρρα μεστὰ σάκκων ἀγύρου. Ἐρωτήσαντες ἐμάθομεν ὅτι ὁ ἀξιότιμος πρεσβευτὴς ἐπανέρχεται προσεχῶς καὶ μέλλει νὰ δώσῃ ἐπὶ τῇ ἀφίξει του μέγα γεῦμα εἰς τοὺς μετόχους.

Εἰς τὸν Αἰῶνα, τοῦ ὁποίου τὰ δημοκρατικὰ νεῦρα ἐτάραξε φράσις τις τοῦ κ. Ζυγομαλά περὶ μπακάλων ἐν σχέσει πρὸς τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Πουρναρᾶ, ὑπενθυμίζομεν ὅτι καὶ αὐταὶ αἱ ἀρχαῖαι ἐλληνικαὶ δημοκρατίαι, ἅς τόσον λατρεῖς, καθιέρουν διάκρισιν μεταξὺ ἐλευθερίων καὶ βαναυσικῶν ἐπαγγελμάτων. Αἱ λέξεις ἀνήκουσιν εἰς τὴν κλασικὴν φιλολογίαν.

Ἡ τελευταία ἀποκάλυψις τῆς διὰ τῆς Κωπαΐδος ταχυδακτυλουργίας τοῦ κ. Σκουλούδη, ἥτις εἰς πᾶν ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου ἤθελε φέρεי αὐτὸν εἰς τὸ ἐδῶλιον τοῦ ὑποδίκου παρουσιάζει ἥδη νέαν ὁμοιότητα τοῦ παρισταμένου πολιτικοῦ δράματος τῆς Ἑλλάδος πρὸς τοὺς Ληστάς τοῦ Ὁφεμπαχ. Ἀληθῶς ἐν τῇ νεογραικῇ πολιτικῇ παραστάσει ὡς ἐν τῷ Βωδεβιλείφ ἐκείνῳ ἔχομεν παράδοξον ἀναλογίαν δραματικῶν στοιχείων, ληστάς, ταχυδακτυλουργούς, ὑπουργούς, στρατιωτικὴν παρωδίαν καὶ πρεσβεῖαν κωμικὴν. Μόνη διαφορὰ εἶνε, ὅτι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κωμῳδίᾳ ἡ πρεσβεῖα πέμπεται εἰς Ἰσπανίαν ἀντὶ νὰ προέρχεται ἐξ αὐτῆς. Ὅπωςδὲποτε πιστεύομεν ὅτι ἡ αὐλὴ τοῦ Ἀλφόνσου ἱκανῶς διδαχθεῖσα ἐκ τῶν Ληστών τοῦ Ὁφεμπαχ, ἔλαβε τὰ μέτρα τῆς ὅπως μὴ καὶ αὐτόθι κακότηχος τις Κωπαῖς, ἢ ἐθνικὰ τινα δάνεια, ἢ ἄλλαι τινὲς ἐθνοφελεῖς ἐπιχειρήσεις, προκαλέσῃ καὶ ἐν Μαδρίτῃ εἰς τὰ θυλάκια τῶν πρώτης, δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως Δὸν τῆς Ἰσπανίας τὴν ἀναστάτῳσιν ἐκείνην, ἥτις τόσον σαφῶς ἀνεπτύχθη ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς ἐλληνικῆς Βουλῆς ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους ὅπερ προώρισται πάντοτε νὰ ἀμείβῃ τοὺς τυχοδιώκτας.

